

Пише: Владика Артемије
субота, 27 фебруар 2010 02:56

(Правда, петак 26.02.2010)

Оптужују ме недоказано и недоказиво, да стварам раскол у Српској православној цркви (Еп. Григорије), за организовање атентата на свога секретара (Еп. Атанасије Јефтић), за финансијске злоупотребе (Митр. Јован и др), за непоштовање Светог архијерејског сабора и Синода (Митр. Амфилохије, Њ. Св. Патријарх Иринеј), за...

А ја сам само желео и желим поштовање канонских принципа, Устава СПЦ, канонских овлашћења епископа и неповредивост његових права, која ми угрожавају већ пет година. Желео сам одговоре на нека питања, недоумице, нејасноће...

Уместо тога, добијао сам само одлуке, директиве, декрете, наредбе, које су директно нарушавале како канонски поредак Цркве православне, тако и права Нас, као епархијског Архијереја.

У чему је проблем? У томе што се десет и више година доследно и упорно борим за свој народ на Косову и Метохији и за Косово и Метохију у Србији. Такав став и ангажовање сметао је режиму Слободана Милошевића, садашњем режиму Бориса Тадића, и посебно међународној заједници у остварењу идеје стварања тзв. Независног Косова као друге албанске државе на Балкану.

Нечасни циљеви

И још: Мој јасан и одлучан став према екуменизму, папизму и глобализму, према новаторима у пракси и у теологији (Мидић), сметао је и смета појединцима у Српској православној цркви којима су ти принципи и циљеви блиски и на чијем стварању раде.

Тако удружени сви којима на било који начин сметам у остварењу њихових нечасних циљева, сложено јуришају на мене спремни да ме уклоне са места на коме сам, или - да ме физички униште.

Пише: Владика Артемије
субота, 27 фебруар 2010 02:56

Знам, сви моји претходници на трону Епархије рашко-призренске, као и цео српски народ на Косову и Метохији, вековима су страдали и страдају по допуштењу Божјем. Није чудо што и ја делим њихову судбину.

Гонитељи моји могу ме лишити Епископског трона, чак и Епископског чина, могу ме прогласити болесним, сенилним, чак и лудим (као што је то већ учинио Сава Ј), могу учинити и многа друга безакоња која нисам у стању ни да замислим. Све ћу поднети, с помоћу Бога.

Ипак, не могу ме натерати да стварам раскол и цепам светосавски хитон Српске православне цркве, не могу ме натерати у загрљај папе римскога, ни у наручје екумениста европских, јер ја од својих ставова немам намеру одступати.

Стога, вапајна молитва: „Нека буде милост Божја на нама, као што се уздасмо у Њега”.
Амин.